

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

7.11.2007

B6-0445/2007

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti

esittäjä(t): Jiří Maštálka, Sahra Wagenknecht ja Helmuth Markov

GUE/NGL-ryhmän puolesta

Euroopan yhteisestä edusta: menestyminen globalisaation aikakaudella

Euroopan parlamentin päätöslauselma Euroopan yhteisestä edusta: menestyminen globalisaation aikakaudella

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 26. tammikuuta 2007 antamansa alustavan kertomuksen talouspolitiikan laajoista suuntaviivoista vuodeksi 2007 (A6-0012/2007),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan yhteinen etu: menestyminen globalisaation aikakaudella (KOM(2007)0581),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Aika kiristää tahtia: uusi kasvua ja työllisyyttä edistävä kumppanuus" (KOM(2006)0030),
- ottaa huomioon neuvoston 4. lokakuuta 2004, 12. heinäkuuta 2005, 18. heinäkuuta 2006 ja 10. heinäkuuta 2007 tekemät päätökset jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista,
- ottaa huomioon lainsäädäntöpäätöslauselmansa jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista¹,
- ottaa huomioon 23. ja 24. maaliskuuta 2005 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymän eurooppalaisen nuorisosopimuksen,
- ottaa huomioon 23. ja 24. maaliskuuta 2006 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymän Euroopan tasa-arvosopimuksen,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Koulutus 2010 – Lissabonin strategian toteuttamisen edellyttämät kiireelliset uudistukset" (KOM(2003)0685),
- ottaa huomioon työllisyys- ja sosiaaliasioista vastaavien ministerien Berliinissä 18., 19. ja 20. tammikuuta 2007 pitämän "hyvää työtä" koskevan kokouksen päätelmät,
- ottaa huomioon päätöslauselmansa vammaisten tilanteesta laajentuneessa Euroopan unionissa: eurooppalainen toimintasuunnitelma 2006-2007,²
- ottaa huomioon työllisyys- ja sosiaaliasioista vastaavien ministerien Guimarãesissa 5. ja 6. heinäkuuta 2007 pitämän epävirallisen kokouksen päätelmät "12 tulevien haasteiden kannalta keskeistä kysymystä",
- ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,

¹ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0048.

² EUVL C 316 E, 22.12.2006, s. 370.

- A. ottaa huomioon, että talouspolitiikka koskee toimia, joita hallitusten on toteutettava talouden alalla pyrkiessään kestäväan ja pitkäaikaiseen kehitykseen ympäristö-, talous- ja sosiaaliasioissa sekä köyhyyden ja työttömyyden poistamiseen voidakseen täyttää Euroopan unionin kansalaisten tarpeet,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan talouden tulokset paranivat vuonna 2006, jolloin kasvu oli edellisiä vuosia nopeampaa; katsoo, että tämänhetkiset talouden häiriöt luovat kuitenkin epävarmuutta ja saattavat hidastaa kasvua entisestään ja että Euroopan komission tekemät vähäiset muutokset syksyn ennusteisiin saattavat myös merkitä taloussyklin käännekohtaa, mikäli markkinoiden avoimuus ja poliittisten päättäjien asianmukaiset reaktiot eivät lujita kuluttajien luottamusta,
- C. toteaa, että laajentuneesta EU:sta, jossa on 500 miljoonaa asukasta ja joka on yksi maailman suurimmista markkinoista, on tullut maailmanlaajuinen toimija ja kansainvälisten normien pääasiallinen asettaja, toteaa, että tavasta, jolla EU hoitaa roolinsa kansainvälisenä toimijana ja joka tukee aggressiivisempaa ulkoista strategiaa markkinoiden avaamiseksi ja markkinaosuuksien valloittamiseksi maailmassa, on syytä luopua,
- D. ottaa huomioon, että keskinäinen riippuvuus on suurempi euroalueella kuin koko EU:ssa ja että tämä ei vielä ole tuottanut prosesseja tehokkaiden ja yhdenmukaisten politiikkojen kehittämiseksi,
- E. katsoo, ettei työllisyyden parantaminen yksinään riitä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen, jollei näiden lisäksi taata työturvallisuutta, asianmukaisia työoloja, toimeentuloa ja sosiaalisia vähimmäisstandardeja,
- F. ottaa huomioon, että mahdollisuutta tarkastella Lissabonin strategian välineitä olisi käytettävä yhdennettyjen suuntaviivojen mukauttamiseksi siten, että ne kuvastavat nykyisiä haasteita ja niiden avulla voidaan käsitellä nykyisten sitoumusten heikkouksia ja johdonmukaisuuden puutetta,
- G. katsoo, että Euroopan työllisyysstrategia tarvitsee lisää näkyvyyttä, seurantavalmiuksia ja osallistumisen tukemista uudistetuissa yhdennetyissä suuntaviivoissa, erityisesti kansallisissa uudistusohjelmissa ja niiden täytäntöönpanoa koskevissa kertomuksissa,
- H. katsoo, että kansallisten uudistusohjelmien täytäntöönpanoa koskevat kertomukset osoittavat, että alat, joilla politiikan täytäntöönpano on heikointa, ovat epävarman työllisyystilanteen parantaminen ja koulutukseen tehtävien investointien lisääminen,
- I. ottaa huomioon, että talouskasvun ja työllisyyden sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan välillä on vahva yhteys; ottaa huomioon, että työssäkäyvien köyhyyttä korostetaan yhä enemmän keskeisenä haasteena sekä työllisyyttä että sosiaalista osallisuutta koskevissa politiikoissa; katsoo, että tästä syystä on tärkeää tasapainottaa uudelleen yhdennettyjä suuntaviivoja, jotta voidaan vaikuttaa niiden sosiaaliin ja ekologisiin tavoitteisiin ja ottaa huomioon eri alojen väliset yhteisvaikutukset,
- J. toteaa, että edellä mainitussa Berliinissä järjestetyssä työllisyys- ja sosiaaliasioiden ministereiden epävirallisessa kokouksessa tultiin siihen johtopäätökseen, että ns. hyvällä

työllä tarkoitetaan työntekijöiden oikeuksia ja osallistumista, oikeudenmukaista palkkausta, työturvallisuutta ja -terveyttä sekä perhe-elämän huomioonottavia työjärjestelyjä, ja että hyvät ja oikeudenmukaiset työolosuhteet sekä riittävä sosiaaliturva ovat välttämättömiä Euroopan unionin kansalaisten hyväksynnän kannalta,

- K. ottaa huomioon, että edellä mainitussa Guimarãesissa pidetyssä työllisyys- ja sosiaaliministerien epävirallisessa kokouksessa tehtiin se päätelmä, että sosiaalinen osallisuus on Euroopan kestäväen kehityksen strategioiden keskeinen ulottuvuus, koska se tarjoaa välineet luoda mahdollisuuksia kaikille ja sillä on myönteisiä vaikutuksia työllisyyteen, taitoihin ja inhimilliseen kehitykseen,
- L. ottaa huomioon, että monilla kansallisia uudistusohjelmia koskevien prosessien toimilla, etenkin laadukasta ja hyväpalkkaista työtä koskevilla toimilla, on selviä kielteisiä vaikutuksia sosiaalista osallisuutta koskeviin politiikkoihin, mutta sosiaalisen osallisuuden tavoitteet ja sitä koskevat politiikat eivät usein vielä kuulu kansallisia uudistusohjelmia koskeviin prosesseihin,

Ulkoiset toimet

1. korostaa, että Euroopan unioni voi saavuttaa kestävä kehitystä koskevat tavoitteensa unionin sisällä ainoastaan toimimalla aktiivisesti ja yhtenäisesti maailmanlaajuisissa yhteyksissä; painottaa tästä syystä, että on luovuttava nykyisestä globaaliin Eurooppaan perustuvasta lähestymistavasta, joka perustuu markkinoiden avaamiseen ja niiden maailmanlaajuiseen vapauttamiseen; painottaa, että on kehitettävä yhdenmukainen EU:n politiikoiden ulkoinen ulottuvuus, jolla edistetään perustavanlaatuisia siirtymistä kestävään maailmanlaajuiseen kehitysmalliin; katsoo, että kattavan ulkoisen politiikan lähestymistavan, jossa keskitytään reiluun yhteistyöhön, on perustuttava yhteistyötä ja kestävä kehitystä koskevaan reiluun kaupankäyntiin;
2. tähdentää EU:n kasvavaa merkitystä maailmanlaajuisena toimijana ja yhtenä suurimmista vapaasta maailmantaloudesta hyötyjistä, yhtenä maailman suurimmista tavaraviejistä ja -tuojista, maailman suurimpana palveluiden viejänä ja maailman toiseksi suurimpana suorien ulkomaisten sijoitusten kohteena; katsoo, että tässä asemassa sillä on suuri vastuu puuttuessaan maailmanlaajuisiin kysymyksiin ja luodessaan yhteisiä ulkoisen talouspolitiikan välineitä edistääkseen asianmukaisesti ympäristöllisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävä kehitystä;
3. korostaa, että vuonna 2006 EU vahvisti johtavaa asemaansa maailman suurimpana viejänä viennin kasvun ollessa 8 prosenttia, mutta tähdentää, että viennin ylijäämän osuus on vain noin 0,3 prosenttiyksikköä nykyisestä bruttokansantuotteen kasvusta euroalueella;
4. katsoo, että EU:n viennin kasvava ylijäämä sekä tavaroiden ja palveluiden kaupassa lisää maailmanlaajuisia epätasapainoa ja tästä syystä erityisesti valtioissa, joissa viennin ylijäämä on erityisen suuri, olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin kauppapolitiikan ulkoisen epätasapainon poistamiseksi ja kotimaisen kysynnän lisäämiseksi; toteaa tässä yhteydessä, että kumpaan EU:n keskeistä ongelmaa – elintasoeroja ja joukkotyöttömyyttä – ei pystytä ratkaisemaan kasvattamalla viennin ylijäämää;

5. huomauttaa, että yhtiöveroprosentit ovat laskeneet jyrkemmin EU:ssa kuin muissa OECD-maissa; pitää välttämättömänä kestäväen kehityksen ja työllisyyden edistämisen kannalta, että jäsenvaltiot edistävät keskinäistä verokilpailua, keventävät työntekijöiden ja kuluttajien verotaakkaa ja takaavat, että yritykset ja pääomanhaltijat osallistuvat jälleen laajemmin julkisten palveluiden ja julkisen liikenteen rahoittamiseen;
6. kritisoi arvonlisäveron korottamista EU:ssa, koska se vaikuttaa regressiivisesti ja vähentää kysyntää; vaatii sen sijaan ylellisyystuotteiden entistä kovempaa verotusta; korostaa, että omaisuuden entistä tiukempi verotus voisi auttaa julkisten talouksien tervehdyttämisessä;
7. puoltaa EKP:n löyhempiä rahapolitiikkaa ja sen institutionaalista uudistusta, joka perustuu demokraattiseen vastuullisuuteen, poliittiseen valvontaan ja talous- ja sosiaalialan kysymyksiin; tähdentää, että euron vaihtokurssin nousu, joka johtuu maailman talouden kasvavasta epätasapainosta ja heikosta sisäisestä kysynnästä Euroopan unionissa, lisäävät valuuttapolitiikkaa koskevien EU:n maailmanlaajuisten toimien tarvetta, jotta euron vaihtokurssia voidaan valvoa Yhdysvaltain dollariin, jeniin ja Kiinan renminbiin nähden;
8. pitää myönteisenä komission aikomusta kehittää edelleen sääntely-yhteistyötä, normien lähentämistä ja sääntöjen vastaavuutta kolmansien maiden kanssa käymissään keskusteluissa; kehottaa komissiota edistämään ihmisarvoista työtä ja työelämän laatua, torjumaan sosiaalista polkumyyntiä, ottamaan kolmansien maiden kanssa tekemiinsä kauppa- ja yhteistyösopimuksiin järjestelmällisesti kestävää kehitystä koskevan osion, jossa vaaditaan Kansainvälisen työjärjestön keskeisten normien ja ihmisarvoista työtä koskevien periaatteiden ratifiointia ja täytäntöönpanoa, sekä noudattamaan järjestelmällisesti omia sosiaalisia arvojaan ja periaatteitaan kolmansien maiden kanssa käytävissä neuvotteluissa;

Sisäiset toimet

Sosiaaliturvan ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden sekä yhdennettyjen suuntaviivojen välinen yhteys

9. ilmaisee huolestuneisuutensa köyhyyden korkeasta tasosta EU:ssa, joka on pudottuaan 17 prosentista 15 prosenttiin 1990-luvun puolivälissä noussut jälleen 17 prosenttiin vuonna 2005; pitää mahdottomana hyväksyä, että 27 valtion EU:ssa noin 80 miljoonan ihmisen käytettävissä olevat tulot ovat alle 60 prosenttia kansallisista keskivertotuloista;
10. suhtautuu epäilevästi komission ilmoituksen siitä, että aktiiviseen osallisuuteen ja yhtäläisiin mahdollisuuksiin kiinnitetään enemmän huomiota, että riittävää sosiaaliturvaa olisi edistettävä ja toimia köyhyyden torjumiseksi tehostettava ja että kaikkialla Euroopassa tarvitaan tehokkaampia keinoja, joilla turvataan kansalaisten oikeudet laadukkaaseen ja hyväpalkkaiseen työhön, perusturvaan, koulutukseen, sosiaalipalveluihin, terveydenhuoltoon ja muuhun sosiaaliturvaan;
11. korostaa, että on taattava aito sitoutuminen sosiaaliseen ulottuvuuteen yhdennettyjen suuntaviivojen tulevassa jaksossa; katsoo, että on kiireellisesti poistettava työllisyysuuntaviivojen nykyinen epätasapaino, koska niissä ei korosteta tiettyjä sosiaalisia perustavoitteita, kuten tavoitetta vähentää työssäkäyvien köyhien määrää ja

lisätä laadukkaiden työpaikkojen sekä laadukkaan koulutuksen, terveydenhuollon ja muiden sosiaaliturvan muotojen yleistä saatavuutta; kehottaa komissiota mukauttamaan yhdenmukaisia suuntaviivoja, jotta voidaan vastata uusiin haasteisiin ja korjata nykyiset puutteet;

12. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään järjestelmällisen lähestymistavan, jolla varmistetaan todellinen johdonmukaisuus kasvua ja työpaikkojen määrän ja laadun lisäämistä koskevien kansallisten uudistusohjelmien prosessien sekä sosiaalisen osallisuuden prosessien välillä;

Euroopan kestävän kehityksen uutta mallia koskevat näkymät

13. katsoo, että EU:n nykyisistä politiikoista on irtauduttava, jos halutaan todella ratkaista kestäväan kehitykseen, työttömyyteen, köyhyyteen, sosiaaliseen syrjäytymiseen ja (tulosten) epätasa-arvoisuuteen liittyvät ongelmat; korostaa, että tarvitaan uutta kestäväan kehityksen ja solidaarisuuden yhdenmukaisia strategioita nykyisen Lissabonin strategian tilalle;
14. katsoo, että kestäväan kehitystä ja solidaarisuutta koskevassa uudessa yhdenmukaisessa strategiassa on raivattava Euroopalle uusi tie siten, että taataan täystyöllisyys, kunnolliset työpaikat, elämiseen riittävät palkat, sosiaalinen ja taloudellinen yhteenkuuluvuus ja sosiaalinen suojelu kaikille sekä mahdollisimman korkea elintaso; katsoo, että tällä tiellä on otettava huomioon kunkin jäsenvaltion ja erityisesti vähemmän kehittyneiden jäsenvaltioiden kehitystarpeet ja että sen on edistettävä todellista lähentymistä ja autettava vähentämään jäsenvaltioiden välistä kehityskulua sekä nykyisiä taloudellisia, sosiaalisia ja alueiden välisiä eroja;

Työllisyyden suuntaviivojen täytäntöönpano

15. kehottaa komissiota puuttumaan jäsenvaltioiden välillä vallitseviin suuriin eroihin työllisyysuuntaviivojen täytäntöönpanossa ja tehokkuudessa varmistamalla, että jäsenvaltiot soveltavat kattavammin Euroopan työllisyysstrategian indikaattoreita ja tavoitteita, elinikäisen oppimisen välineitä sekä toimia, jotka on määritetty eurooppalaisessa nuorisosopimuksessa, Euroopan tasa-arvosopimuksessa ja eurooppalaisessa vammaisia koskevassa toimintasuunnitelmassa vuosiksi 2006–2007; kehottaa sisällyttämään kaikki nämä sitoumukset, tavoitteet ja vertailukohtat kokonaisuudessaan yhdenmukaisiin suuntaviivoihin Euroopan työllisyysstrategian johdonmukaisuuden ja tehokkuuden parantamiseksi;
16. korostaa, että on erittäin tärkeää lisätä työllisyyspolitiikan strategisia valmiuksia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään koordinoituihin prosesseihin erityistä huomiota työpaikkojen laatuun, työntekijöiden kohtuulliseen palkkaan, perhe-elämän ja yksityiselämän yhteensovittamiseen, koulutuksen laatuun ja yleiseen saatavuuteen, syrjinnän vastaisen lainsäädännön täytäntöönpanoon, naisten ja miesten yhtäläisten mahdollisuuksien lujittamiseen sekä maahanmuuttokysymyksiin;
17. hylkää komission esittämän joustoturvaa koskevan lähestymistavan; ehdottaa, että Eurooppa-neuvosto hyväksyy joulukuussa 2007 Euroopan työllisyysstrategiaa sekä kasvua ja työllisyyttä koskevien yhdenmukaisien suuntaviivojen kolmivuotiskaudeksi

tasapainoisemman periaatekokonaisuuden, joka perustuu "hyvän työn" tukemiseen, laadukkaiden työpaikkojen luomiseen, korkeatasoiseen sosiaaliturvaan ja työmarkkinoiden hajanaisuuden vähentämiseen takaamalla samat oikeudet kaikille työntekijöille, mukaan lukien EU:n ulkopuolisista maista tulevat työntekijät, ja vähentämällä epätyypillistä työntekoa;

Talouspolitiikka

18. panee merkille EU:n kansalaisten huolestuneisuuden siitä, että laajentumisesta, integraatiosta ja työn liikkuvuudesta johtuva sisämarkkinoiden kilpailun lisääntyminen johtaa siirtymiseen perinteisistä työmalleista joustavampiin malleihin, ja katsoo, että näihin huolenaiheisiin on puuttettava poliittisilla toimilla, joilla laajennetaan sellaisten julkisten hyödykkeiden ja palveluiden tarjontaa ja parannetaan niiden laatua, jotka auttavat ajan myötä lisäämään tuottavuuden kasvua ja aktiivista työmarkkinapolitiikkaa;
19. huomauttaa, että viime vuosina Euroopan talouden perusongelmana on ollut riittämätön kotimainen kysyntä;
20. korostaa, että yksittäisten maiden kasvuvauhdissa on merkittäviä eroja ja on huolestunut eräiden suurten EU:n jäsenvaltioiden suhteellisen hitaasta kasvusta, joka johtuu pääasiassa heikosta sisäisestä kysynnästä; toteaa, että Pohjoismaiden keskivertoa nopeampi kasvuvauhti on myös viimeaikoina vähentänyt työttömyyttä huomattavasti;
21. painottaa, että jäsenvaltioiden kansantalouksilla on merkittäviä epäsuoria vaikutuksia toisiinsa; korostaa tässä yhteydessä, että talouspolitiikan tehokkaampi koordinointi on ensisijaisen tärkeää;
22. katsoo, että rahoitusmarkkinoiden avoimuus, tehokkaat kilpailusäännöt sekä asianmukainen sääntely ja valvonta ovat edelleenkin keskeisellä sijalla, kun otetaan huomioon rahoitusmarkkinoiden globalisoituminen ja tarve turvata kuluttajien oikeudet; toteaa, että rahoituskeinottelun torjumiseksi on lisättävä avoimuutta koskevia vaatimuksia, rajoitettava vipuvaikutusta ja sallittava arvopaperisointi ja lainapaketteja koskeva kaupankäynti ainoastaan silloin kun nimenomaisesti valvontaviranomaiset ovat tämän hyväksyneet;
23. toteaa, että Euroopassa innovaatiot on muutettava kattavammin uusiksi tuotteiksi ja palveluiksi, joilla edistetään kestäväää kehitystä; kannattaa siksi komission vaatimusta tutkimuksen, koulutuksen ja innovoinnin muodostaman "osaamiskolmion" kehittämistä; odottaa uusiin taitoihin, elinikäiseen oppimiseen ja nykyaikaisiin koulutusjärjestelmiin tehtävien investointien lisäämistä;
24. toteaa, että kilpailupolitiikan pitäisi täydentää rakennepolitiikkaa, estää kartellien muodostaminen ja varmistaa, että olosuhteilla ei voida sulkea pois pieniä yrityksiä;
25. katsoo, että markkinoiden, jakelualan ja rahoituspalvelujen toimivuutta voitaisiin parantaa laajentamalla erityisesti euroalueen jäsenvaltioiden koordinoitua ja että taloutta voitaisiin uudenaikaistaa lisäämällä ponnisteluja teknologiainvestointien alalla; kannattaa yhdenmetyt taloushallinnon lähestymistapaa, joka perustuu integraation tuomaan lisäarvoon;

Institutionaaliset järjestelyt

26. katsoo, että taloustilanteen vaikutus pitkän aikavälin kestäväan kehitykseen ei ole automaattista ja että markkinoihin reagoiva institutionaalinen kehitys määrää sen, kykeneekö talous vastaamaan tähän haasteeseen; kehottaa komissiota esittämään tosiasiallisesti ajantasaistetut yhdenmetyt suuntaviivat vuosiksi 2008–2010;
27. huomauttaa, että euroryhmän, talous- ja rahoituskomitean, rahoituspalvelukomitean ja talouspoliittisen komitean työn avoimuus on olennaisen tärkeää EU:n talouspoliittisten toimien tehokkaan koordinoinnin ja täytäntöönpanon kannalta;
28. on vakuuttunut, että päätettäessä talousstrategiasta olisi lujitettava Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien roolia sekä ministerineuvoston asianmukaista kokoonpanoa;
29. pahoittelee jälleen kerran, että parlamentti, neuvosto ja komissio eivät ole vielä sopineet selvästä suunnitelmasta ja menettelysäännöistä, joilla taattaisiin asianmukainen yhteistyö ja näiden EU:n kolmen toimielimen täysi osallistuminen Lissabonin strategian keskeisenä välineenä olevien yhdenmetytjen suuntaviivojen asianmukaiseen jatkokäsittelyyn; kehottaa tässä yhteydessä neuvostoa ja komissiota esittämään ensi tilassa ehdotuksia näiden kolmen toimielimen tiiviistä yhteistyöstä yhdenmetytjen suuntaviivojen tulevassa tarkistamisessa;

Sidosryhmien osallistuminen

30. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään vastuunottoa ja tehostamaan kansallisten parlamenttien sekä alueellisten ja paikallisten viranomaisten, työmarkkinaosapuolten sekä työttömiä ja kauimpana työmarkkinoista olevia yhteiskuntaryhmiä edustavien järjestöjen osallistumista Lissabonin strategian ja erityisesti kansallisten uudistusohjelmien puitteissa;

Aikataulu

31. odottaa tulevansa kuulluksi perustamissopimuksen 128 artiklan 2 kohdan mukaisesti työllisyysuuntaviivojen tarkistamisen yhteydessä; kehottaa komissiota ja neuvostoa antamaan parlamentille riittävästi aikaa – joka tapauksessa vähintään viisi kuukautta – tämän tehtävän hoitamiseen;
32. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.